

«ΤΑ ΓΕΝΟΣΗΜΑ ΚΑΙ ΤΑ ΛΗΓΜΕΝΑ ΧΑΡΙΣΜΑ ΤΟΥΣ »

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΤΣΙΜΟΥΛΗΣ

Η Μάνα, μάζεψε τα παιδιά της δίπλα της .

Εσύ παιδί μου που μοιάζεις, είσαι σαν τα ψηλά βουνά, που πατήθηκαν και γράφτηκε κάθε τους πλαγιά, κάθε τους κορφή από την ιστορία , που μιλάνε οι κορφές τους με τα σύννεφα, με τα αστέρια, με τους αγγέλους, με το θεό, θα μου φύγεις...

Κι εσύ κόρη μου, εσύ που είσαι σαν τη θάλασσα, που στολίζει με την ομορφιά της τα δαντελωτά νησιά μας, και ανταμώνει κάθε αυγή σ ένα πάντρεμα μοναδικό με τον ουρανό, μ' ένα ολοζώντανο, πεντακάθαρο γαλανό χρώμα, θα μου φύγεις κι εσύ κόρη μου..

Κι εσύ, ο στερνός μου, ο μικρότερος μου, που λάμπεις σαν το ήλιο την μέρα και σαν του φεγγαριού το γιόμα της νύχτας, εσύ που φωτίζεις σαν την ιστορία αυτού του τόπου, εσύ το στερνοπαίδι κι αποκούμπι μου στο βάθος των χρόνων, εσύ η ελπίδα μου για την συμπόρευσή μας, κι εσύ λοιπόν μικρέ και στερνέ μου , θα μου φύγεις κι εσύ....

Κι η Μάνα, αγκάλιασε τα παιδιά της, τα κράτησε στην αγκαλιά της σφιχτά. Ν ακούσει τους ήχους της καρδιά τους, να νοιώσει την πνοή τους στα δακρυσμένα της μάγουλα, να πιεί από το δάκρυ της για να ποτίσει τον φυτεμένο σπόρο μέσα της , σπόρος «επιστροφής», γυρισμού, από ταξίδι “μισεμού” ...

Αυτή, αυτή είναι η MANA Ελλάδα που σήμερα χάνει τα παιδιά της, αιμορραγεί, γυρίζει πίσω σε δεκαετίες που οι παππούδες μας, οι πατεράδες μας, μας διηγούνταν σαν παραμύθι. Το παραμύθι του μισεμού, το παραμύθι, ταξίδι ξενιτιάς. Για ν αντέξουν στην φτώχεια, να χτίσουν ξανά την Μάνα Ελλάδα οι ίδιοι. ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ. Κι όχι εκείνοι οι άτολμοι υποταγμένοι που παραδίδουν τα «τρία παιδιά της» τα ψηλά μας βουνά, την θάλασσα, τον ήλιο... στα χέρια των «δήθεν» φίλων μας, των γενοσήμων και των ληγμένων που θέλουν να μας εξ αναγκάσουν να τα δεχθούμε. Ούτε στον χειρότερο εχθρό σου δεν θα συμπεριφερόσουν έτσι. Ούτε στ αδέσποτα. ΠΟΣΗ ΞΕΦΤΙΛΑ ΠΙΑ!!

Και θα έρθει η στιγμή έτσι που το πάνε, να μας εξ αναγκάσουν γονυπετείς να παρακαλάμε για επιστροφή στη δραχμή. Κι έτσι, το σχέδιό τους, της μη λήψης ευθύνης του πολιτικού συστήματος της αποτυχίας των πολιτικών που μας οδήγησαν στην απεγνωσμένη δόση, των λι(η)σταρχών και οφ σορριτών, θα το ξαναφορτωθεί ο λαός, ο κάθε εργαζόμενος, ο άνεργος, ο χαμηλόμισθος, ο χαμηλοσυνταξιούχος, ο πολύτεκνος, ο τρίτεκνος και γενικώς ο κάθε οικογενειάρχη που διανοήθηκε και τεκνοποίησε. Ήδη εδώ και δυόμισι χρόνια του φορτώνουν την ευθύνη της οικονομικής κατάρρευσης και τον τσακίζουν σιγά σιγά .

Εκείνοι είναι οι λίγοι, όλοι οι άλλοι, ο λαός, είναι οι πολλοί. Ας τους επιστρέψει λοιπόν τα γενόσημα και τα ληγμένα, να τα πάρουν πρώτοι αυτοί, κι άει στα.... τσακίδια.